

Blockchain culture and digital image precariousness: Questioning NFTs as an art preservation strategy [

2024

text (article)

Analítica

En les últimes dècades, la imatge digital s'ha situat entre la línia prima que en separa la multiplicació exponencial i el perill continu d'invisibilitat i pèrdua. Malgrat que s'utilitzen constantment en internet o en les interaccions de les xarxes socials, les dificultats per filtrar, recopilar, autenticar i preservar noves imatges de nous mitjans les han portat a ser un tipus d'art a penes col·leccionat per museus d'art contemporani. De fet, l'enorme quantitat de material produït no només per artistes o creatius, sinó també per ciutadans, fa impossible que les institucions culturals abordin la tasca de preservar-ne un percentatge significatiu. Els museus semblen incapaços de distingir el que es podria considerar art o patrimoni entre l'enorme quantitat d'imatges que alimentaven la cultura popular. No obstant això, la interrupció de la cultura blockchain s'ha centrat en la importància de les imatges digitals com a actiu d'identitat, social i econòmic. Els NFT semblen intentar remeiar les febleses de la imatge digital de manera que l'associen amb un contracte verificable i suposadament incorruptible. Aquest estudi intenta analitzar la precarietat de la imatge digital com a element clau en l'emergència i l'augment i caiguda sobtats de l'anomenat 'criptoart'. Per a això, se segueix la idea de la 'imatge deficient' (poor image) descrita per Steyerl. L'objectiu és aclarir si les imatges digitals associades amb les transaccions de blockchai resolen la problemàtica condició d'obsolescència i inestabilitat de les obres, o si, per contra, s'utilitzen com a combustible per a una nova màquina financera ultraliberal de manera que són consumides i descartades ràpidament

En les últimes dècades, la imatge digital s'ha situat entre la línia prima que en separa la multiplicació exponencial i el perill continu d'invisibilitat i pèrdua. Malgrat que s'utilitzen constantment en internet o en les interaccions de les xarxes socials, les dificultats per filtrar, recopilar, autenticar i preservar noves imatges de nous mitjans les han portat a ser un tipus d'art a penes col·leccionat per museus d'art contemporani. De fet, l'enorme quantitat de material produït no només per artistes o creatius, sinó també per ciutadans, fa impossible que les institucions culturals abordin la tasca de preservar-ne un percentatge significatiu. Els museus semblen incapaços de distingir el que es podria considerar art o patrimoni entre l'enorme quantitat d'imatges que alimentaven la cultura popular. No obstant això, la interrupció de la cultura blockchain s'ha centrat en la importància de les imatges digitals com a actiu d'identitat, social i econòmic. Els NFT semblen intentar remeiar les febleses de la imatge digital de manera que l'associen amb un contracte verificable i suposadament incorruptible. Aquest estudi intenta analitzar la precarietat de la imatge digital com a element clau en l'emergència i l'augment i caiguda sobtats de l'anomenat 'criptoart'. Per a això, se segueix la idea de la 'imatge deficient' (poor image) descrita per Steyerl. L'objectiu és aclarir si les imatges digitals associades amb les transaccions de blockchai resolen la problemàtica condició d'obsolescència i inestabilitat de les obres, o si, per

contra, s'utilitzen com a combustible per a una nova màquina financera ultraliberal de manera que són consumides i descartades ràpidament

En les últimes dècades, la imatge digital s'ha situat entre la línia prima que en separa la multiplicació exponencial i el perill continu d'invisibilitat i pèrdua. Malgrat que s'utilitzen constantment en internet o en les interaccions de les xarxes socials, les dificultats per filtrar, recopilar, autenticar i preservar noves imatges de nous mitjans les han portat a ser un tipus d'art a penes col·leccionat per museus d'art contemporani. De fet, l'enorme quantitat de material produït no només per artistes o creatius, sinó també per ciutadans, fa impossible que les institucions culturals abordin la tasca de preservar-ne un percentatge significatiu. Els museus semblen incapaços de distingir el que es podria considerar art o patrimoni entre l'enorme quantitat d'imatges que alimentaven la cultura popular. No obstant això, la interrupció de la cultura blockchain s'ha centrat en la importància de les imatges digitals com a actiu d'identitat, social i econòmic. Els NFT semblen intentar remeiar les febleses de la imatge digital de manera que l'associen amb un contracte verificable i suposadament incorruptible. Aquest estudi intenta analitzar la precarietat de la imatge digital com a element clau en l'emergència i l'augment i caiguda sobtats de l'anomenat 'criptoart'. Per a això, se segueix la idea de la 'imatge deficient' (poor image) descrita per Steyerl. L'objectiu és aclarir si les imatges digitals associades amb les transaccions de blockchai resolen la problemàtica condició d'obsolescència i inestabilitat de les obres, o si, per contra, s'utilitzen com a combustible per a una nova màquina financera ultraliberal de manera que són consumides i descartades ràpidament

<https://rebiunoda.pro.baratznet.cloud:38443/OpacDiscovery/public/catalog/detail/b2FpOmNlbGVicmF0aW9uOmVzLmJhcmF0ei5yZW4vMzYwNjc1NTI>

Título: Blockchain culture and digital image precariousness: Questioning NFTs as an art preservation strategy [electronic resource].]

Editorial: 2024

Tipo Audiovisual: contemporary art art market blockchain digital art crypto culture Arte contemporáneo mercado de arte blockchain arte digital cultura criptográfica art contemporani mercat d'art blockchai art digital cultura criptogràfica

Documento fuente: Artnodes: revista de arte, ciencia y tecnología, ISSN 1695-5951, N°. 33, 2024 (Ejemplar dedicado a: Artivisme mediàtic), pags. 1-8

Nota general: application/pdf

Restricciones de acceso: Open access content. Open access content star

Condiciones de uso y reproducción: LICENCIA DE USO: Los documentos a texto completo incluidos en Dialnet son de acceso libre y propiedad de sus autores y/o editores. Por tanto, cualquier acto de reproducción, distribución, comunicación pública y/o transformación total o parcial requiere el consentimiento expreso y escrito de aquéllos. Cualquier enlace al texto completo de estos documentos deberá hacerse a través de la URL oficial de éstos en Dialnet. Más información: <https://dialnet.unirioja.es/info/derechosOAI> | INTELLECTUAL PROPERTY RIGHTS STATEMENT: Full text documents hosted by Dialnet are protected by copyright and/or related rights. This digital object is accessible without charge, but its use is subject to the licensing conditions set by its authors or editors. Unless expressly stated otherwise in the licensing conditions, you are free to linking, browsing, printing and making a copy for your own personal purposes. All other acts of reproduction and communication to the public are subject to the licensing conditions expressed by editors and authors and require consent from them. Any link to this document should be made using its official URL in Dialnet. More info: <https://dialnet.unirioja.es/info/derechosOAI>

Lengua: English

Enlace a fuente de información: Artnodes: revista de arte, ciencia y tecnología, ISSN 1695-5951, N°. 33, 2024 (Ejemplar dedicado a: Artivisme mediàtic), pags. 1-8

- Gran Vía, 59 28013 Madrid
- (+34) 91 456 03 60
- informa@baratz.es